

ашаму сужэнству ўжо амаль 10 гадоў. Мы заўсёды марылі пра вялікую сям'ю, аднак на працягу доўгага часу не маглі зачаць дзіця. Занепакоеныя, звярнуліся да ўрачоў. Шматлікія аналізы і абследаванні не дапамагалі выявіць прычыну бясплоддзя. Штомесяц мы з заміраннем сэрца чакалі наступлення цяжарнасці, а яна ўсё не надыходзіла. Медыкі раілі рабіць ЭКА, пры тым, што яўных перашкод для натуральнага апладнення ўстаноўлена не было. Мы супраць такога метаду, таму не гублялі надзеі, што ўсё будзе добра. † Кожны год мы хадзілі ў поскую пілігрымку ў Будслаў да Маці Божай з інтэнцыяй аб дары патомства. Там пазнаёміліся са спадарыняй Ганнай, удзельніцай супольнасці “Каштоўная жамчужына”. Яна параіла з'ездзіць у Рось да чудатворнай фігуры Езуса Журботнага.

У ліпені 2012 года мы ўпершыню адправіліся туды. Распавялі святару пра нашу праблему, ён памаліўся над намі каля алтара. У гэты ж час пад назіраннем медыкаў я прымала моцнадзейныя гармоны для стымуляцыі авуляцыі. У наступным месяцы мы даведаліся, што наступіла доўгачаканая цяжарнасць. Шчасцю не было межаў! Аднак на 7-ым тыдні цяжарнасць замерла, сэрца дзіцятка так і не забілася...

Да 11-га тыдня я бегала па бальніцах у пошуках хоць малейшай надзеі на цуд, але ўрачы як адзін сцвярджалі, што шансаў няма, трэба неадкладна рабіць чыстку. Медыкі патлумачылі здарэнне як “натуральны адбор”. Гэта была катастрофа... Наш стан тады было не апісаць словамі. Заставалася толькі прыняць сітуацыю і са спадзяваннем глядзець у будучыню. Праз некалькі месяцаў пасля аперацыі пачаўся чарговы кругазварот – УГД, аналізы, медыкаменты, тэсты – і трапяткое чаканне. Але зноў і зноў нашым марам не наканавана было спраўдзіцца.

Для Бога няма нічога немагчымага

Аўтар: Святлана і Андрэй Галушкі
24.03.2019 00:00

асцы наш